

Світе ясний! Світе тихий!
Світе вольний, несповитий!
За що ж тебе, світе-брате,
В своїй добрій, теплій хаті
Оковано, омурано
(Премудрого одурено).
Багрянцями закрито
І розп'ятієм добито?

Не добито! Стрепенися!
Та над нами просвітіся,
Просвітіся!.. Будем, брате,
З багрянцїв онучі драти,
Люльки з кадил закурятї,
Явленними пїч топити,
А кропилом будем, брате,
Нову хату вимїтати!

*27 іюня [1860
С.-Петербург]*